

य एवं वेद । उपैनं यज्ञो नमति” इति । तदेतद्वाक्यं सप्त-
मानुवाके व्याख्यातम् ॥

होतृमन्त्राणामग्निहोत्रादिषु यः प्रयोगो विवक्षितस्तदे-
दनं प्रशंसति । “यो वै चतुर्होतृणां निदानं वेद । निदान-
वान् भवति । अग्निहोत्रं वै दशहोतुर्निदानम् । दर्शपूर्णमासौ
चतुर्होतुः । चातुर्मास्यानि पञ्चहोतुः । पशुबन्धः षड्होतुः ।
सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः । एतद्वै चतुर्होतृणां निदानम् । य
एवं वेद । निदानवान् भवति [६] इति । नितरां दीयते
प्रयुज्यतेऽस्मिन्निति निदानम् । तन्मन्त्रप्रयोगस्थानम् । तत्र
सूत्रकारेण विशदीकृतम्, अग्निहोत्रमारभ्यमाणो दशहोतारं
मनसानुद्रुत्य आहवनीये ऊत्वा सायमग्निहोत्रं जुहोति ।
दर्शपूर्णमासावारण्यमाणो चतुर्होतारं मनसानुद्रुत्येत्यादिना ।
तदेतदग्निहोत्रादिरूपं होतृणां निदानं यो वेद निदानवान्
भवति । स्थानवान् उपजीवनस्थानवान् भवति ॥

अथास्य प्रश्नस्यानुवाक्यार्थसङ्ग्रहः ।

दशहोतृद्वितीयाद्ये पुंसः क्रत्वर्थमीरितम् ।

चतुर्होत्रादिमन्त्राणां क्रत्वर्थन्तु द्वितीयके ॥

तृतीये शुक्लपक्षाश्च चतुर्थे होतृमन्त्रतः ।

लोकसृष्टिः पञ्चमे तु ब्राह्मणं स्यात् प्रतिग्रहः ॥

दशमेऽहनि मन्त्राणां प्रयोगः षष्ठ ईरितः ।

सप्तमे त्वत्तरे शस्ता यज्ञो मोमायतायमे ॥

नवमे स्याज्जगत्सृष्टिर्दशमे त्विन्द्रराजता ।